

1852-01-07

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Weibye

Omtalte personer:
Wilhelmine Skovgaard

Omtalte steder:
Veiby

Arkivplacering:
Mappe 5 nr. 15

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard fortæller om rejsen til Veiby, og sin mor og søsters mening om sit skæg.

TRANSSKRIFTION

Mappe 5 nr. 15

ST.

Fru G. Skovgaard

Overgaden over Vandet no. 199

i Stuen

[?] Christianshavn

Weibye d. 7de Januar 1852.

Mon Du skulde have betænkt mig med et par Ord i dag? min egen kjære lille Kone! Tænkt paa mig ved jeg da at Du har; Hvor er Du, og hvor har Du været siden vi saaes? Vi har haut Dig i vor Tanker og i vor Tale næsten hele Tiden, og De bad mig nu lille Dig. Du kan da troe at Portraitterne var til fornøielse, dog maatte jeg vist hellere været tegnet i [?Mandarinen], jeg forestillede Dem at Du var saa grim, det vilde man heller ikke indrømme, ja naar Du havde haut et ret Snævert, lille Liv, men alligevel er Du meget fornøiet derover. Hvad mig selv angaar Saa kan Jfr ikke lide mit Skjæg, (Mine)[k/jMu5] finder det Klæder mig godt, Moder finder det pænere naar jeg blot vilde tage den lille comiske lyse fip Under Læben bort. Jeg finder mig meget vel efter Reisen, god Gavn hvad jeg af

-2-

det meget Reisetøi, da jeg maatte sidde paa aaben Bivogn, men til paa Løverdag kommer jeg ind i vognen for jeg har No 1. – Her hjemme har jeg dog fundet dem saa nogenlunde vel, dog har Moder i dag haut adskillige Hostetoure. Dette er et rigtig tosset Brev til Dig min Ven, det mærker jeg godt, det kommer af at jeg ikke kan faa at vide hvorledes Du har det, og det er det jeg længes efter, og jeg har ingen Roe i mig til i Tankerne at faa en rigtig Samtale med Dig, Længselen er endnu ikke af den Slags, jeg skriver egentlig kun for at berette, og det vil Sjelden falde for mig, og Saa skriver jeg ogsaa fordi man jo skal [Overstreget:være være] gjøre det samme mod Næsten som man ønsker Næsten skal gjøre mod os.

-3- Jeg har nok meget at sige Dig men det kan jeg ikke skrive om, fordi jeg saasnart haaber at være hos Dig igjen, dersom maa Du nu nøies med at faae at vide at jeg ikke har forkølet mig paa Veien herud, og heller ikke agter det paa Tilbagereisen, og dette er Dig vel ogsaa nu nok, naar jeg

tillige kalder Dig: min egen Søde kjære velsignede lille Kone som jeg
længes ligesaa meget Efter som jeg ved at Du længes efter mig –

Hils Alle fra Din Mand

P.C. Skovgaard

Lev vel!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 5 Nr. 5

S.T.

Lini J. Skovgaard

Amagervej 111 København N. 199

4. Min

199

Eriksenstave

Wiedtje 17^e Januari 1852.

Thou da, Jente fand betonet mig med
at gas Ord idag? min egen Sjæl lill
Sjæl! Doult god mig med jeg skal di
far; hvor er di, og hvor far di ind
fide mi færd? mi far fand dig;
nos dand og; nos dale nopsid fide
Liden, og de bad mig mi fide dig.
din Sam de hør at Fortælleren var
at Souvænne, og anstalt jeg mist
felleret nord tegnet. Mandarinen
jeg forspillede den et di var fæ
gen, At vilde man felleret ills indvæn
ja naar di fand fand at mist færd
lill din, min alligant er de me
get forværet hoven. Fand mig
fide angav fæ Sam yst ills lill
mit Øj, Alim funder et At Sæde
mig godt, Møde funder At færd,
naar jeg blot vilde lege den lill
comiser lill dig færd Lobne, godt,
Gy befunder mig meget udfærd
Liden, god færd fand jeg at

Alt-svengelt disjunctio, så jeg smelte
 Fikke god aften Pissow, men
 det var skændig, kommed jeg ind
 i Bogrum for jeg var det. - jeg
 spinnede for jeg dog fik det. Den
 fine regnerimede var, dog for
 Børste et dog først afsluttende forsløven.
 Dette er et rigtig godt Børst det der
 min Børst, det møder jeg godt,
 Alt kommed af at jeg ikke kan
 spænde et andet forsløven det for
 det, og det er det jeg længes efter,
 og jeg for mig selv i mig til
 Læserne et spændt og rigtig Børst
 tal med dig, Longfellow er en
 min ikke af det Børst, jeg for
 sig selv er en for et Børst, og
 det vil faldes faldet for mig, og
 for for mig jeg efter forde mere
 is for mere mere mere det samme
 med Børst for mig anfør
 Børst for mig mere og.

[illegible]

Gilt Alla fra din Mand
H. Krogard

Love and